

חלבד לאירוע. איטלקי

כל טירון בצבא ארצות-הברית, יוצא בתום חושי האימונים שלו באמונה שלמה שהנשק של צבאו הוא הטוב ביותר בעולם. יש חולק קים על כך וסבורים כי ישנם כלי נשק, תור צרת ארצות אחרות, העולים על הכלים האמריקאים המקבילים. אולם אין אדם חולק על העובדה שכוח האש של הצבא האמריקאי הוא הגדול בין כל צבאות העולם. כוח האש הוא יעילותו כלי הנשק, אפשרות הספקת התחמושת עבורו וכמותו כלי הנשק בתקן של יחידה מכל גדול. חוקי לחימה שהיו מקובלים כחוקי יסוד בצבאות רבים משך שנים רבות שוננו על ידי האמריקאים והוא מו לכות האש של כלי נשקם שהוכרו לאח רונה, על ידי שלטונות האמנה האטלנטית, כסטנדרטים לצבאות 12 המדינות חברות האמנה.

כצעד ראשון לקראת תהליך הסטנדרטיזציה מאמנים מדריכים אמריקאים את קציני צבא אות האמנה בכלי נשק בשיטות הלחימה שלהם. חקתם היא לנטוש כלב קצינים אלה את הבטחון בנשק, לפחות במידה שרוחש לו הטירון בצאתו את בסיס האמונים. נגד טנק: טנק. חמשה עשר כלי הנשק הבאים עומדים לרשות חיל הרגלים של צבא ארצות-הברית:

1. המקלע הכבד בראונינג שהוא הנשק הישן ביותר בצבא האמריקאי (הש" תמשו בו עוד במלחמת העולם הראשונה). השינוי היחיד שהוכנס בו הוא הצובה הע" שיה מחומר קל ביותר, יציבה מאד ונוחה לנשיאה ולהעמדה.

2. רומה (מטיל) הרקטות שהתפר סם בכינויו בוקה (על שם כלי גנינה פרימי טיבי הדומה לו) הוא מצויין לשימוש נגד נוקים בטוח קצר (120 מטר) ולפיצוץ בתים (עד לטוח של 300 מטר). הבוקה קלת המש" קל מופעלת על ידי שני אנשים (יורה וטוען), נוחה ליריה מכל מצב, כולל יריה מן הכתף בעמידה.

3. המקלע הקל בראונינג הוא בעל תכונות דומות לאלה של המקלע הכבד, אלא שהוא מקורר על ידי אויר ולא על ידי מים ומהירות האש שלו איטית מזו של המקלע הכבד.

4. הרובה האוטומטי בראונינג משמש כנשק הכיתתי של צבא ארצות-הברית (כשם שהמקלע הקל הוא הנשק הכיתתי בכל שאר הצבאות), הוא בעל מחסנית של 20 כדורים הבנויה בצורה המקילה נשיאה בכמויות גדולות.

5. הרובה החצי אוטומטי M1 הוא הרובה האישי של כל חייל אמריקאי וגאות המטכיל האמריקאי. למרות היותו כלי חצי אוטומטי הוא קל משקל ובעל דיוק מצר יין. כשהוא טעון מקסימלית, מכילה המחסינית תשעה כדורים. כתוספת אפשר להרכיב על קנה הרובה כידון או רומה ליריית ריי מונים.

6. הקרבין האמריקאי הוא כלי הנשק שטוענים על המפקד הנמוך, הקשר והחבלן. אך למרות שהוא ממלא את תפקידת המפקד לע בכל צבא אחר קיים בצבא האמריקאי גם חת מקלע הדומה לסטן הבריטי ובמידת מה למשאבת שמן סיכה של מכוניות (לפני" כך רכש לו את הכינוי "רובה שמן".

7. אקדח קולט 0.45 הוא אקדח טטני ורדי זה ארבעים שנה ולא שונה בו דבר מאז מלבד שיפורים מספר, לא יסודיים, שהוכו נסו בו לאחרונה. אקדח נוח לאחזקה, בעל דיוק משיע רצון, כשדוריו הם בעלי קוטר גדול, מתאים ביותר לדרישות המועצמות לכלי הנשק לשמש כשוחים קצרים.

8. לאירוע 57 מ"מ — כלי פלוגתי (שלושה כלים לפלוגה) בעל דיוק אידיאלי.

עודף הגזים הנוצרים עם היריה נפלטים דרך פתחים מיוחדים מאחורי הקנה ובצורה כזו אין הכלי זו לגמרי לאחר היריה, בניגוד לתותח הנרתע ממקומו בשעת היריה ותובע כיוון מחדש. בגלל דיוקו וסיווחו (למרחקים בינוניים) הוא מתאים ביותר לירייה לתוך צייתים משוריינים והשמדת כלי נשק המופעלים

ידי צוות אויב (בעיקר: קני מכוונת ירייה). שני אנשים בלבד מהזים את צוות הלא רתע ובגלל משקלו הקטן, באופן יחסי, אפשר לירות בו מכל מצב, לרבות בעמידה, מן הכתף.

9. לאירוע 75 מ"מ — הוא אחי המ" בוגר של לאירוע 57 מ"מ, אך לא בכור מש" פחת הלאירוע, שחוללה מהפכה בשיטות הלחימה של צבא ארצות-הברית. אך הוא פועל לפי אותו העקרון של שחרור עודף הגזים דרך הפתחים האחוריים המונעים בכך את רתיעת הקנה.

חסרונו הגדול ביותר: עמוד האש המתהה מאחורי הלאירוע (בגלל פריצת הגזים) המי סכן כל אדם הנמצא בתחום של שבעה מטר מאחוריו. מלבד זאת כגלה להבה זו את עמי דת הלאירוע.

טענת (הבטחון) האמריקאית: הלאירוע 75 מ"מ מדויק כל כך בפגיעותיו עד שהמטרה המתקפת מושמדת בכדור הראשון, שוב אינה יכולה לירות בעמוד האש המגלה את עמדת הלאירוע ולפגוע בו.

10. מרגמה 60 מ"מ עד בסיס את היא נשק מצויין להעסקת מטרות מאחורי

14. לחיבת גב או יורק לחכות כשמו הישן, הוא כלי נוח להסלת סילונו אש לטוח של 40 מטרים ערך ומתאים ביותר לפגיעה בחרכים של בניין מבוצר או הוצאת אויב מתוך מחבוא. חסרונותיו: בית קיבול קטן וסכנה רבה ללהבירון המשתמש בו. 15. עם הכנסת פלוגות הטנקים לחטיבת חיל הרגלים גדלו כוח האש והמחץ של החטיבות האמריקאיות על אלה של כל יריי ביהן האפשריים.

הטנק הסטנדרטי הוא הטנק הבינוני M46. ציראט פאטון השוקל כחמשים טון ומ צויר בתוחה בן 90 מ"מ, המסוגל להוציא מפעולה כל טנק אויב בטוח של שני ק"מ. המסקנה: האמריקאים חושבים את הטנק לנשק הגנרטיקי העיקרי שלהם. אף במלחמת קוריאה הוכיח הטנק את יעילותו מאחר שהצי" לוח לעזור לשרמנים שלא יכלו לעמוד בפני הטנק הרוסי הבינוני.

צוות הטנק מורכב חמישה אנשים ומלבד התותח בן 90 המ"מ הוא מצויד בשני מק" לעים של 0.30 אינשים ומקלע גנראורי (הנופץ בכל יחידות הצבא) של 0.50 אינש.

16. קפסון (סרן) סלכטורה 77.7, ליד פלרמו שבאי סיציליה, המשרת ביחידת אר" טילריה של הצבא האיטלקי בגינואה. הוא שהה כשמונה חודשים בארצות-הברית ועבר בה שני קורסים צבאיים.

רובם של חבריו שיצאו אתו לארצות-

מחסה בגלל מסלול התעופה החלול של שצי צות המרגמה. המרגמה מופעלת על ידי אדם אחד המכנים את הפצצה, מכון את המרגמה לפי האינס" טינקט ומפעיל את נוקר הפצצות בידו השנייה. הדיוק במרגמה זו אינו גדול, אך על ידי אימון מתאים מגיע הרגם לתוצאות טובות. יתרונה הגדול של המרגמה: נוחות נשיאה לכל מרחק והפעלתה הפשוטה.

11. מרגמה 60 מ"מ מורכבת על ד"ר 77.7: בעזרת מתקן כחן מכני מושג דיוק רב ביותר למרגמה המהונה נשק פלוגתי (שלוש מרגמות לפלוגה), שאפשר להפעילן שלוששת יחד, וכאשר שלוש המרגמות באותו מוצב הן יורות בקיים מקבילים.

מסוגי הפצצות השונות של המרגמה הזאת המתאימות ביותר הן הפצצות המקימות מסך עשן.

12. מרגמה 81 מ"מ היא מרגמה גדוי דית (מחלקה בת ארבע מרגמות לגדוד).

13. המרגמה הכבדה 4.2 אינש היא המרגמה החטיבתית (פלוגה בת תריסר יחידות) המופעלת על ידי צוות בן ששה אנשים. ארצות-הברית, קנדה, בריטניה, צרפת, בלגיה, הולנד, לוקסמבורג, איטליה, דניה, נורווגיה, שוודיה, איטליה.

גוי עם שלשלת

הכותרת הראשית בגילון האחרון של בט" און גטורי קרוא, אום אני חומה מבשרת: "יש לנו פתרון גאוני להתלבטות לגיטימית לחיסול השמיטה! משרד הדטוט * נמצא במ צב טריטי. הוא קיים אמנם את מצוות מכירת שרות האיכרים היהודים לגוי משך שנת השמיטה על ידי תקיעת שופר על הר ציון ועל ידי הקפות מסביב לחמור מת בעל-קר" גים, אך רשעי המדינה הציונית גמרו ואמר לא למכור את הקרקעות לגוי ערבי מטעמים לאומיים.

הלא זאת כפירה בכל יסודות הציונות. לבן החליטו כי יעבור עליהם מה והם לא יצייתו לתקיעת שופר של משרד הדטוט. כל הזמן לחמו לקנות קרקעות מערבים ועכ" שיו ימכרו כל קרקעות המדינה לערבי ועכ" שו את תורת הציונות פלסתי? התוצאה: איש משרד המפלגת הדטיט-אלילית מסחובכים בראש שחרחר ואינם ישנים בלילות.

היינו מציעים לפניהם עצה טובה, כותב אום אני חומה, הנה בטוח יסכים השלטון למכור האדמות לגוי לא ערבי, לגוי מאחינו ובשרנו.

יש לנו גוי משלנו, עם שלשלת יחסין! הלא בן ראש הממשלה (עמוס בן גוריון) נשוי לגוייה, ולפי דיני התורה הקדושה יש לו (לכן) דין גוי גמור לכל דבר. ולפי חוקי המ" דינה הנו ישראליסטיציוני מושלם. יסדרו שטר מכירה בשמו, ואז יתקעו בשופר גדול ויעשו חגיגה גדולה לכבוד המאורע."

אסור לעבוד הרבה

לימי הפגרה הרשמיים נתחספו עכשיו שניים חדשים: את יום הלוחית של שר מפא"י (דוד רמז) יש לחוג עליידי השבתת העבודה וכשיש בחירות מרגילים את האוכ" לוסיה כי זוהי עילה להתבטל, מתרעם מבקר אלמוני, המבחר לא לחתום בשמו, בבטאון ד"ר זאב פון-וייזל, המשרב.

החיינון לעצלות ששרת העבודה, הגברת גולדה מאירסון, נונתת לעולים החדשים בקשר עם סלילת הכישים בישראל, אינו מספיק כנראה. כשתושבי ארץ לבטנית זו צועדים לקפלות הבחירות, אין הקפלות נפתחות, כפי שנהוג באנגליה, משעה 6 בבוקר עד 12 בלילה, כדי שכל פועל יספיק לבחור הן לפני לכתו לעבודה והן אחרי שובו; לא — כאן בוחרים רק משעה 7 בבוקר עד 11 בלילה (שעת הקיץ) ואילו העבודה הקשורה בכל" כלתה של האוכלוסיה נפסקת זמן רב לפני זה. הקיבוצים סיפקו ביום ה' שלפני הבחירות את מצרכיהם האחרונים לשוקיה של תנובה; יום ו', שבת ויום א', היו כמובן קדושים לתעמולת הבחירות, ורק ביום ג' יכלו תושבי ישראל לקבל מחדש מקיבוצינו ירקות, דגים, ביצים, תפוחי אדמה ופירות.

בעלי מלאכה שאין להם כיום זמן ללכת בטל, עוזבים את העבודה. הבחירות יכולות להימשך שעה או שעתים — אבל זוהי אמתלה כדי לא לעשות מאומה במשך כל היום, כי כל הפועלים מגויסים לעבודת הב" חירות. מכוניותיהם מחויבות לטוב בוחרים, לפיכך אין הן יכולות להוביל מלט או עצים, כורכר או זיפוף, כדי שתוכלנה להתקדם עבודות הבניה למען העולים החדשים."

אחר על שרשה. אך המבקר לא הס" תפק בכך, נטל את לוח השנה, עשה חשבון מדויק של מספר ימי העבודה האובדים במשך השנה: אלוהים והכמינו נתנו לנו 52 שבתות, 8 חגים מלאים ושני חצאי חגים שבהם אנו חייבים לנוח; לכך יש להוסיף שמונה עד תשעה ימי חול המועד, שבהם העבודה היא פחות אינטנסיבית.

ממשלתנו הוסיפה על 61 ימי מנוחה אלה — לכל חמשה ימי עבודה יום מנוחה אחד — את אחד במאי, את ד' אייר ואת ימי המנוחה שלא מן המניין כגון יום בחירות, יום הל" חיותו של שר — דבר שאינו קיים בשום מדינה אחרת בעולם (באנגליה, למשל, לא הוחג יום הלוחית של לוי ג'ורג' ולא זה של ארנסט בוין על ידי אבטלה). בממוצע זה מהנה 3 ימי אבטלה נוספים. אם עוד נוסיף לכך 20 ימי מחלה, 14 ימי חופש המגני" עם כל פועל ואת 11 ימי ההתצבות חסרי ההגיון והמיותרים של הפועלים החייבים ב" שרות צבא, וכן את 21 עד 37 הימים של העתודות, ההולכים לאיבוד מדי שנה, נזכח כי הממשלה אוסרת את העבודה במשך 64 עד 79 ימים נוספים לאורחיה.

125 עד 140 יום לכל הפחות, שליש מהשנה מתחנך האזרח הישראלי להתבטלות. יומיים מותר לו לעבוד, אולם ביום השלישי עליו לנוח או ללכת למשרד ולחכות."

* אין זאת שגיאת כתיב, אלא טעות מכ" ונת המראה על חוסר כל קשר בין הדו וה" משרד הציוני הכופר של "הישוב מיומן".